

terület extenzív gazdálkodását szervezik.

A BirdLife International kész arra, hogy választ adjon a kihívásokra, ezért Malajziában megfogalmazta akciótervét, a BirdLife 2000-et.

A terv hangsúlyt helyez arra, hogy a természet sokszínűségének megőrzése, a fajok kihalásának megakadályozása, az élőhelyek és a természeti értékekben gazdag területek megóvása az emberi élet minőségének javulásához is hozzájárul.

Együtt a madarakért és az emberekért – ezt a jelmondatot választotta a konferencia, amely meghatározza az akcióterv céljait és módszereit.

A BirdLife International, a madárvédők világszervezete egyike Földünk legnagyobb természetvédelmi szervezeteinek. 105 országban szervez programokat a természeti értékek, védett madarak megóvása érdekében, 2 150 000 tagja és több, mint 3000 alkalmazottja van, 5854 rezervátumban 746 077 hektár területet kezel.

A világszervezet magyarországi partnere az idén a fennállásának 25. évfordulóját ünneplő Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME).

Az egyesület képviselőjében a BirdLife konferenciáján részt vett *Fidlóczky József*, akit a BirdLife európai elnökévé, a Világtanács tagjává választottak.

Fidlóczky József az MME ügyvezető igazgatója. Megválasztása elismerése annak a munkának, amit ő személyesen tett európai szinten is a madár- és természetvédelem érdekében, és elismerése a nagy hagyományokkal rendelkező és napjainkban is világszerte ismert magyar madárvédelemnek.

Sajtótájékoztatót tartott a Vadászkamara

Heltay István elnök és *Pechtol János* főtitkár vezette az eszmecsere, ahol érintették a kamara felmérését a sportvadász tagok helyzetéről, tájékoztatást adtak a vadászati törvénymódosítási kísérletről, valamint a 2000. és a 2001. évi rendezvényekről. A székesfehérvári Vándorgyűlésen közös rendezvényként lesz látható „A természet szerelmesei” című képzőművészeti kiállítás.

Néhány érdekes adat az ismertetőből, melyet *Csányi Sándor* vadbiológus véleményéből idézünk.

Mekkora területen élnek és mozognak az egyes vadfajok?

„A vadgazdálkodás céljait és lehetőségeit meghatározza, hogy egy-egy vadfaj milyen sűrűségben fordul elő, és egyes egyedei különböző életszükségeiket (táplálék, ivóvíz bűvőhelyek, szaporodóhelyek) mekkora területen találják meg. Néhány fontosabb vadfajunk mozgáskörzetének és elmozdulásának (akció sugarának) mértéke a kutatási adatok alapján a következő:

Gímszarvas: bikák átlagos mozgáskörzete: 7800 ha, tehének mozgáskörzete: 3600 ha, éves akció sugar: 10–50 km.

Őz: az egyes egyedek átlagos mozgáskörzete 40–210 ha között változik, az 1–2 éves egyedeknek több, mint fele 3 km-re vagy nagyobb távolságra vándorol el születési helyéről.

Vaddisznó: jelölt vaddisznók ismételt fogásainak távolsága alapján az éves mozgáskörzet: 7500–32 000 ha, a naponta átlagosan bejárt távolság: 4,1–4,3 km.

Mezeinyúl: átlagos mozgáskörzet: 25 ha, maximális mozgáskörzet: 136 ha; a jelölt mezeinyulak 38%-a a jelölési helytől több, mint 2 km-re került elő.

Fácán és fogoly: noha a szaporodási időszakban igen kis területen élnek, az év során 2–7 km távolságra mozdulnak el a jelölési helyhez viszonyítva.

Valamennyi vadfajunknál az éves mozgáskörzet nagysága meghaladja vagy sokszorosa az egyesek által javasolt 300 hektáros minimális vadászterületnek. Egy négyzet alakú 300 hektáros vadászterületen (1,75–1,75 km) még a fogoly vagy a fácán esetében sem lehet ahhoz kötődő állományról beszélni, mivel még ezek normális éves mozgási sugara is nagyobb ennél az értéknel!

Vadász Könyvklub 1993–1999

Ízléses kivitelben jelent meg *Tálosi István* szerkesztésében a Vadász Könyvklub Egyesület Évkönyve.

A kiadvány ismerteti az Egyesület megalakulásának történetét, a Könyvklub irodalmi működésének hatását a vadászokra és a közvéleményre. Ismerteti az Egyesület alkotó művészeit, vadászíróit. Tallózhatunk az életrajzok között, és megtudhatjuk e sport élő nagyjainak hitvallását és még számos érdekességet. Követendő példa a kötet megjelenése, melyhez remélhetően hasonló színvonalon fog megjelenni az „Erdészportrék” videófelvételeiből történő sorozat, melynek első kötete terv szerint a millennium évében fog megjelenni.

„Tűzokügyi meglepetés”

Meglepő volt a tűzok korlátozott mértékű vadászatának a lapban felvetett gondolata. Pedig ebben jócskán van logika!

A „vaskalapos” tiltás ugyanis eddig nem hozott látványos eredményt; ez nagyon is primitív módszere a faj felkarolásának. Úgy gondolom, ha a földtulajdonost, a vadgazdát érdekelté tesszük a faj védelmében, attól több eredmény várható.

A legnagyobb meglepetést dr. Szodfridt István kollégának okozta az ötlet, aki ezt egyenesen a javaink elkö-

tyavetyélésének tartaná. Érvelésében igaz az, hogy a tűzok nem 2-3 hektáros parcellán mozog. Ám az elkerülte a tisztelt professzorunk figyelmét, hogy a vadászterületek nem ekkorák, hanem több ezer hektárosak. Ekkora területen pedig joggal remélheti a vadgazda, hogy ha fejleszti a madár élőhelyét, kelendő védelemben részesíti, akkor – a faj elszaporodván – munkája jutalmául módja lesz egy-egy vén kakas elejtésére.

Szabadjon hivatkoznom a többi vadfajunkra. Azok is a nemzeti kincsünk

részei, a szaporulat levadászása mégsem okoz kárt; ellenkezőleg, javítja a faj minőségét, egyúttal megteremti az anyagi alapját az élőhely fejlesztésének, védelmének. A sok, intenzív mezőgazdasági művelésből kivont területünk különösen időszerűvé teszi a fenti gondolatokat.

Gondozzuk tehát az eddigieknél is jobban a tűzokállományunkat, gyönyörködjünk bennük – először élőben, majd később egy-egy kitömött példányukban!

Reményfy László